

תת"ע 4843/10/21 - מדינת ישראל נגד אברהים אבו קרינאת

בית משפט השלום לתעבורה בבאר שבע

תת"ע 4843-10-21 מדינת ישראל נ' אבו קרינאת

בפני	כבוד השופטת אושרת חנה בר
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשמים	אברהים אבו קרינאת

החלטה

1. בפני בקשה להורות על ביטול פסק דין שניתן בהעדר המבקש וזאת בהתאם לסמכותי לפי סעיף 130 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב] התשמ"ב - 1982.

2. על פי האמור בדוח שמספרו 34213208092, למבקש יוחסו עבירות של נהיגה ברכב שניתנה לגביו הודעת איסור שימוש, עבירה בניגוד לתקנה 308(ד) לתקנות התעבורה, עבירה של נהיגה כשרישיון נהיגה לא בתוקף מעל שנתיים (פקע בתאריך 31.07.2018), עבירה בניגוד לסעיף 10(א) לפקודת התעבורה ונהיגה ללא פוליסת ביטוח בת תוקף, עבירה בניגוד לסעיף 2 א לפקודת ביטוח רכב מנועי.

העבירות בוצעו ביום 15.08.2021.

3. בגוף הדוח צוין כי על המבקש להתייצב לדיון ביום 02.11.2021. המבקש קיבל את הדוח לידי מהשוטר והוא חתום עליו.

4. לטענת המבקש לא התייצב לדיון, שכן לא קיבל כל הזמנה לדיון.

עוד טען המבקש, כי דבר פסק הדין נודע לו ביום 4.12.22 והוא הגיש את הבקשה הנדונה ללא שיהוי.

המבקש כפר בביצוע העבירות הנדונות, טען כי לא נמסרה הודעת איסור שימוש ברכב וכי רישיונו היה תקף לסוג הרכב במועד ביצוע העבירה.

לטענת המבקש, יש להורות על ביטול פסק הדין וזאת מן הדין ומן הצדק.

5. המשיבה התנגדה לבקשה, לדבריה המבקש קיבל לידיו דוח מסוג הזמנה לדין ובו מצוין מועד הדיון. לדבריה, אין לו להלין אלא על עצמו וביקשה לדחות את הבקשה.

דין

6. בבקשה לביטול פסק דין שניתן בהעדר המבקש על בית המשפט לבחון אם מתקיים לפחות אחד משני התנאים שלהן:

האחד - סיבה מוצדקת לאי התייצבותו לדיון.

השני - אם יגרם לנאשם עיוות דין, במידה ולא ינתן לו יומו.

טעמים אלה אינם מצטברים. ראו דברי בית המשפט העליון ברע"פ 9142/01 סוראיה איטליא נ' מדינת ישראל (2.10.03), פסקה 8:

"יוצא שאם עלול להיגרם למבקש עיוות דין עקב נעילת שעריו של בית-המשפט בפניו, בית-המשפט יעתר לבקשתו לביטול פסק דין גם אם אי התייצבות נבעה מרשלנות גרידא. אולם, אם לא קיים חשש כאמור, נדרשת סיבה מוצדקת להיעדרות, ואם אין בידי המבקש סיבה כאמור, ידחה בית-המשפט את בקשתו..."

7. אין חובה לדון בבקשה זו במעמד שני הצדדים.

ראו בעניין זה ההלכה עליה חזר בית המשפט העליון ברע"פ 8427/17 מדינת ישראל נ' אמנון סאלם (25.3.18) (להלן - **רע"פ סאלם**):

"אין חובה לקיים דיון במעמד הצדדים, כל אימת שמתבקש ביטולו של פסק דין שניתן בהעדר. קיום דיון כאמור הוא החריג ולא הכלל, ובית המשפט יזמן את הצדדים לדיון בנסיבות חריגות, שבהן ניתן להצביע על טעמים של ממש לביטולו של פסק דין שניתן בהעדר. עם זאת, כל בית המשפט הדוחה בקשה לקיים דיון בנוכחות הצדדים, לנמק ולו בקצרה את החלטתו לדחות את הבקשה"

ובהמשך:

"כאשר הורם הנטל הראשוני לקיומו של חשש לעיוות דין אשר נגרם למבקש, ישקול בית המשפט אם לקיים דיון בנוכחות הצדדים על מנת לבחון את תקפותה של הטענה, או להחליט, גם מבלי לקיים דיון כזה, על ביטול פסק הדין וניהול המשפט מראשיתו."

8. בעניינו של המבקש, לא מצאתי כי המחלוקת העולה מטיעוני הצדדים היא כזו המצריכה בירור עובדתי במעמד הדיון. ראו בעניין זה ע"פ (באר שבע) 5445/08 **להב שמואל נ' מדינת ישראל** (26.10.08) וגם ע"פ (ירושלים) 2224/08 **מוסברג עופר נ' מדינת ישראל** (30.10.08).

9. בחנתי את טענותיו של המבקש ולא מצאתי כל מקום להיעתר לבקשה.

אכן, כטענת המשיבה, המבקש קיבל לידיו הזמנה לדין וכתב אישום, מסוג מסירה ביד בשטח מהשוטר.

בכתב האישום נרשם מפורש כי המבקש מוזמן לדיון ליום 02.11.2021 בשעה 09:30.

המבקש חתום על קבלת ההזמנה לדין עם מועד הדיון.

אשר על כן, לא מצאתי לנכון לקבל את טענת המבקש כי לא זומן כדיון.

המבקש לא סיפק כל הסבר לשיהוי הממושך שבהגשת בקשה זו, בשים לב כי אין ולא יכולה להיות מחלוקת כי ידע על מועד הדיון אליו זומן - 02.11.2021.

10. בנוגע לטענה כי יגרם למבקש עיוות דין אם לא ינתן לו יומו, כפי שנקבע **ברע"פ סאלם** שלעיל:

"על כל הטוען לקיומה של עילה זו, במסגרת בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר, להציג טעמים של ממש לביסוס טענתו, טעמים הנתמכים במסמכים ובראיות שיש בהם פוטנציאל של ממש לשינוי התוצאה."

11. טענה כללית כי המבקש כופר בביצוע העבירות אין בה די כדי לבסס טענת עיוות דין הצדיקה ביטול פסק דין (ראו רע"פ 2573/17 **גייאר נ' מדינת ישראל** (6.9.17)).

המבקש לא טרח לפרט את טענת ההגנה, ככל שקיימת ביחס לעבירה של נהיגה בניגוד להודעת איסור שימוש, ולפיכך לא עמד בנטל בעניין זה.

זאת ועוד, המבקש טען כי במועד ביצוע העבירה רישונו היה בתוקף אותו סוג רכב.

ואולם עיון בהזמנה לדין וכתב האישום שקיבל המבקש יוחסה לו עבירה שונה של נהיגה כשרישיון הנהיגה פקע, עבירה בה הודה המבקש במסגרת בקשה שהגיש לתיק בית המשפט ביום 04.12.2022, לפיה רישונו פקע וביקש כי הפסילה נשוא פסק הדין דנן תחל להימנות.

12. באשר לעונש, כעולה מפרוטוקול פסק הדין בהעדר, המבקש נדון לפסילה בפועל של 9 חודשים, תוך

הפעלה פסילה מותנית תלויה ועומדת כנגד המבקש בגין עבירה זהה של רישיון נהיגה פקע, פסילה מותנית של 5 חודשים למשך 3 שנים וקנס 2,000 ₪.

אין מדובר בעונש המחמיר עם המבקש.

13. בית המשפט מחויב ליתן ביטוי לעקרון סופיות הדין ולא להשתמש בסמכותו להאריך מועדים כדבר בשגרה.

ראו בעניין זה ע"פ(באר שבע) 4252/07 נאוה משיח נ' מדינת ישראל (5.11.07):

" לא אחת נאמר על ידי בתי המשפט כי ערכאות השיפוט אינן יכולות לאמץ מתכונת הנותנת גושפנקא עקיפה לחוסר האכפתיות של הציבור. [ראה דברי כב' הש' שמגר בבר"ע 418/85 פרץ רוקשטיין נ. מ"י פד"י ל"ט(3) 279]. על הציבור לדעת כי פתיחת בית המשפט עומדת בפניו כזכות מהותית, אולם זכות זו כפופה לפרוצדורה וזמנים בהם חייב הציבור לעמוד. עמידה בלוחות זמנים יש בה כדי לקדם את הסדר הציבורי, יעילות עבודתו של בית המשפט לרבות עשיית הצדק כלפי כלל הציבור. אי עמידה בזמנים, ולאחריה ביטול של פסקי דין של מתדיינים שלא התייצבו במועד אליו הוזמנו, תביא לסחבת ועומסים מיותרים בניהול התיקים, באופן המכביד לא רק על בתי המשפט כי אם גם על כלל הציבור הממתין ליומו בבית המשפט".

14. לאור האמור, משלא שוכנעתי כי היתה סיבה מוצדקת לאי התייצבות המבקש, משלא לא שוכנעתי כי יגרם לנאשם עיוות דין במידה ולא ינתן לו יומו, משמצאתי כי בנסיבות העניין גובר האינטרס הציבורי המחייב את סופיות הדין על פני נסיבותיו האישיות של המבקש ולכן לא מצאתי הצדקה להעתר לבקשה.

15. לפיכך הבקשה נדחית.

תשומת לב המזכירות כי הפסילה החלה להימנות מיום 4.12.22. המזכירות תנפיק אישור הפקדה בהתאם.

על המבקש לפעול בהתאם לאמור בפסק הדין, ביחס ליתר רכיבי הענישה.

תשלום הקנס תוך 90 יום מהיום.

16. המזכירות תשלח ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, ב' טבת תשפ"ג, 26 דצמבר 2022, בהעדר הצדדים.

